

25 de juny de 2013

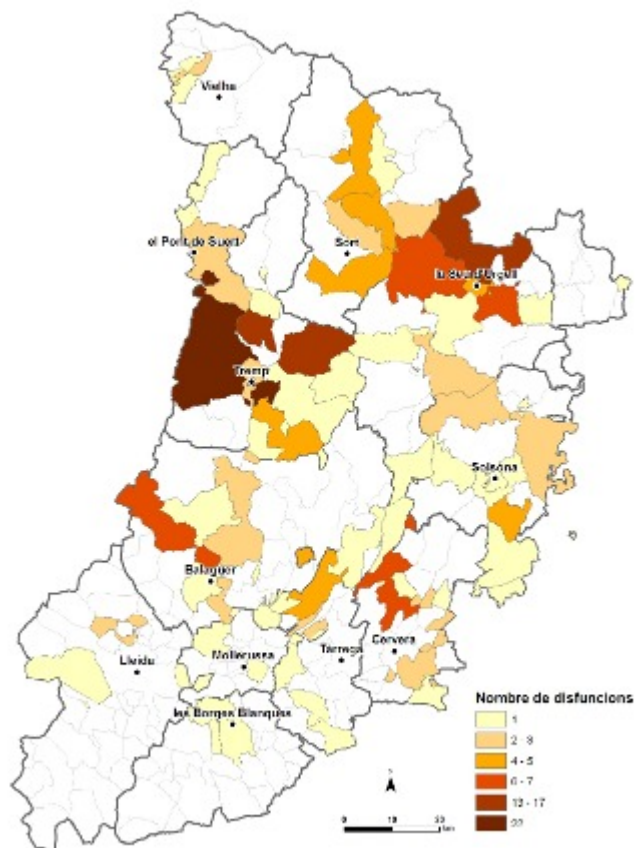
Translate [<http://translateth.is/>]

Gairebé un terç dels municipis de Lleida presenten disfuncions territorials

■ Una tesi de la UdL posa de relleu els problemes per subministrar serveis i els sobrecostos econòmics

Un 29'4% dels municipis de la província de Lleida presenten disfuncions territorials, estipulades en el [Decret 244/2007](#) [<http://www.gencat.cat/diari/5005/07302089.htm>] que regula la constitució i demarcació territorial de Catalunya. La tesi de la geògrafa de la Universitat de Lleida (UdL) Montserrat Guerrero ha detectat l'existència de 182 disfuncions repartides en 68 municipis dels 231 que hi ha en total. D'aquestes, 40 són enclavaments, el que converteix Lleida en la segona província de tot Espanya amb més territoris situats dins un altre amb característiques administratives diferents, per darrere només de València.

Guerrero afirma que un volum important de ciutadans es veu afectat per aquestes situacions "que els impedeixen rebre els mateixos serveis bàsics que la resta". Les administracions locals també en són part afectada, ja que pateixen "sobrecostos econòmics i sovint desacords entre ajuntaments veïns a l'hora de subministrar serveis bàsics, com l'enllumenat, l'aigua, les comunicacions o el clavegueram en nuclis ubicats en enclavaments o en límits de terme". Una circumstància que, segons l'autora, es dona reiteradament al Pirineu, en municipis com ara Tremp, Conca de Dalt o Montferrer i Castellbò. A més, aquests municipis suporten alhora més costos de manteniment per tenir la població disseminada o amb més d'un nucli repartit per un gran territori

</export/sites/universitat-lleida/ca/serveis/>

Nombre de disfuncions territorials per municipi

[+] AMPLIAR

La tesi de Montserrat Guerrero, dirigida pel professor de Geografia de la UdL Jesús Burgueño, també subratlla els caps de municipi que tenen el seu ajuntament fora del seu terme municipal (com ara Castellar de la Ribera, Odèn o Riner), les urbanitzacions partides per dos termes i els nuclis que resten aïllats del seu consistori per accidents geogràfics. L'autora n'ha identificat 33 en què per accedir a l'ajuntament s'ha de recórrer un trajecte més llarg per l'existència de carenes o rius. "Sovint es tracta de municipis de muntanya que en la darrera etapa franquista es van veure forçats a fusionar-se amb altres. El resultat d'aquelles unions comporta municipis de gran superfície i mancats de cohesió interna", explica Guerrero. "El cas paradigmàtic és, sens dubte, Tremp amb 4 enclavaments, 18 nuclis de població i un total de 22 disfuncions territorials", destaca.

Aquesta tesi de la UdL s'emmarca en un moment de crisi econòmica que fa perillar el manteniment dels serveis bàsics actuals i ajorna inversions en infraestructures. A més, les noves lleis de règim local i vegueries es podrien traduir en un nou model d'organització territorial de Catalunya en els pròxims anys, segons Guerrero. D'altra banda, la Generalitat està duent a terme l'actualització dels límits municipals de tot el país, "però malauradament desaprofita l'ocasió per mirar de solucionar les disfuncions existents tipificades pel Decret 244/2007. En aquest sentit, no deixa de ser una frivolitat publicar una llei i no aplicar-la sobre el territori", critica l' a u t o r a .

Montserrat Guerrero defensa la legitimitat de conèixer d'antuvi el mapa municipal, "amb les seues incoherències", i mirar de reorganitzar-lo "prioritzant-ne l'eficàcia dels recursos i el benestar dels ciutadans". L'autora sustenta que la correcció de les disfuncions pot contribuir a reduir els problemes administratius i de recursos econòmics que pateixen especialment els ajuntaments i veïns ubicats en territoris amb una disfunció.

Més informació

[Decret 244/2007 \(pdf\)](#) [

<http://www.elsevier.es/es/abstract/revistas/revista-esp%C3%B1ola-geriatria-gerontologia-124/sintomatologia-depresiva-ancianos-l>
]

 [javascript:window.print()] [javascript:history.back()] [#]